

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 154.

Fjerde Session.

46de Møde.

Løvedagen d. 8. Januar.

(Forts.).

Indenrigsministeren (forts.): Jeg skal forøvrigt give den ærede Ordfører Ret i, at det er rigtigst, at man afgjør, hvilke Veie der skal projecteres i det næste Aar, og Ministeriet har derfor ikke i Hovedsagen Noget at erindre imod den foreslaede nye § 2 i Loven. Derimod skal jeg med Hensyn til Muligheden for Ingenieurcorpset i at udføre samtlige disse Forarbejder, der her ere nævnte, bemærke, at jeg derom har indhentet Erklæring fra Veidirecteuren, hvis Iver for at fremme Arbejderne saavidt muligt ogsaa er erkjendt af Udvalget i dets Betænkning, og han har ytret, at med de Kræfter, han havde til sin Raadighed, kunde han ikke antage, at man kunde overkomme det Altsammen. Han har nemlig bemærket, at Ingenieurcorpset vel kunde lade andre Medarbejdere udføre Opmaalinger og Nivelleringer, men at selve Projecteringen kun kan skee ved Ingenieurofficerer, og vel er det ganske rigtig, som Ordføreren bemærkede, at man dertil benyttede de Officerer, som føre Tilsynet med Udførelsen af de nye Veianlæg i samme Amt, men deraf følger ogsaa, at disse Officerer have andre Forretninger med Hensyn til de Arbejder, som foretages i Aarets Løb, saa at de ikke kunne anvende al deres Tid paa Projecteringen, ligesom ogsaa Tiden til Projecteringer er indskrænket til fra Begyndelsen af April til Udgangen af Juli. Imidlertid har jeg efter Modtagelsen af hiin Erklæring erholdt Haab om en Iden Forøgelse af Kræfterne, og man vil da maaskee ved Tilgangen af en enkelt Officer for en kort Tid sætte Veidirecteuren istand til at udrette noget Mere, end han har udtalt i sin Er-

klæring at kunne overtage sig. Jeg skal derfor ikke erklære mig imod, at de tvende Arbejder komme til, og altsaa heller ikke mod, at det sidste optages; men jeg maatte for Veidirecteurens Skyld ønske, at Udvalget vilde tilkjendegive i Paragraphen, at det sidste Arbejde dog ikke betegnes som et Arbejde, der var en absolut Pligt for Veidirecteuren at skaffe udført; thi, dersom det virkelig skulde træffe sig, at Veidirecteuren ikke kunde faae det udført, saa vilde det være en Ubehagelighed for denne Mand, at han ikke havde fyldtgjort det, som ubetinget var foreskrevet ham ved en Lov. Jeg har vel Haab om, at man vil finde Udvei til at gjøre det Alt; men jeg maa dog, som sagt, meget ønske med Hensyn til denne Mand's Stilling i det Hele, at man ikke, naar han i sin Erklæring udtaler, at han troer ikke at kunne udføre Alt, desuagtet ubetinget paalægger ham det.

Ordføreren: Dersom der ikke skulde komme nogen modsat Ytring fra noget af Thingets ærede Medlemmer, maa jeg antage, at man er enig i, at de forskellige Tillæg, der kunde være Tale om, ere de tre, hvoraf det ene er foreslaaet af Ingenieurcorpset og de to andre af Udvalget, der have størst Adkomst. Det var Udvalgets Ønske, fuldkommen frit at forbeholde den næste Rigsdag at træffe Valget imellem disse, idet det nemlig er forudsat, at de ikke alle tre, men rimeligviis kun de to vilde kunne komme til Udførelse, forsaavidt man kan anvende omtrent det samme Besløb, som iaar er bestemt til Veiarbejderne. At det vilde være langt uønskeligere at træffe Valget til næste Rigsdag, fremgaaer ikke blot deraf, at man saa vilde have Overslaget, og Veiens Befølselighed er et ligesaa vigtigt Moment, som Veiens Ønskelighed, — men det fremgaaer